

redde Universitetets Særformue og restituere den, ikke skulle undlade at gjøre Forsøg derpaa. Saaledes som Stillingen er iaar, da der ligger Lovforslag for, kunne vi ikke gjøre mere end blot at pointere Stillingen klart og bestemt fra vort Standpunkt. Det gjore vi ved at stille det Forslag, vi her stille. Vi stille ikke det Forslag i den Formening, at vi derigjennem skulle komme i Kamp med de Herrer. Paa ingen Maade! Vi stille det blot for at pointere vor Stilling og for at forbeholde os vor Stilling til næste Aar, hvis det ikke skulde kunne lykkes at gennemføre Loven. — Lykkes det at gennemføre Loven, vil Spørgsmaalet jo dermed være afgjort. Loven blive, som den vil. Hvis det deriud ikke lykkes at gennemføre Loven, antage vi det for givet, at Sagen ikke mere vil blive forelagt i Form af Lovforslag, men at der vil være Tale om til næste Aar at optage Spørgsmaalet eller Spørgsmaalene paa Finantsloven. Dette er vort Haab og dette er vor Forventning. (Bernsen: Det sagde de Herrer ogsaa ifjor!) Det er meget muligt, jeg skal strax komme dertil. Om denne vor Forventning kan blive til Virkelighed eller ikke, derover ere vi ganske vist ikke Herrer; men naar Udtalelserne ere saa bestemte som de, der ere fremkomne her, ikke alene paa mine, ikke alene paa Finantsudvalgets Mindretals Begne, men paa hele Svires Begne, og naar lignende Uttringer i samme Retning dog vistnok ville komme frem i Landsstinget, saa have vi den Forventning, at Sagen ikke vil kunne gaa længere end til næste Aar, undtagen man skulde blive enig om Loven; thi det vilde jo i ethvert Tilfælde være det Bedste. Jeg har nu en Frygt for, at det ikke vil lykkes, men man kan ikke vide det, thi det er jo altid saa heldig, at det ærede Medlem for Leire (Hofstein-Ledreborg) ikke er Gæstherre her i Salen. Hvad nu angaar den Afbrydelse, som fremkom fra et æret Medlem, at det Samme sagde vi ogsaa ifjor, saa er det ganske rigtigt; vi sagde det ogsaa ifjor, men hvad vi sagde ifjor, har maaste dog blandt Andet i alt Fald havt den Virkning, at det er blevet forelagt et Lovforslag i Aar. Hvis dette Lovforslag kunde føres igjennem, saa var Alting godt, men hvis det ikke kan gennemføres, saa er der dog vundet det, at man ikke til næste Aar vil have liggende ved Siden af sig et Lovforslag, paa Grund af hvilket man ikke kan røre sig. Efter at jeg nu altsaa har forklaret vor Stilling til denne Sag, som vi betragte, ikke som den væsentligste, men som en af de væsentligste paa Finantsloven, skal jeg til Slutning yttre, at efter hele den Stilling, vi have indtaget og have ment, at vi burde indtage, kunne vi ikke være med til at stemme for de 50,000 Kr., som den hittede Minister har foreslaaet, men paa den anden Side have vi heller ikke nogen Opfordring til at gaa imod den hittede Regjering paa dette Punkt. Jeg vil derfor raade mine Meningsfæller, naar vort eget Vædrings-

forslag er blevet forkastet, hvad der desværre kan antages for givet, at det vil blive, da at afholde sig fra at stemme om Bevillingen af de 50,000 Kr.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal tillade mig at begynde med den Udtalelse, at jeg tager Vædringsforslaget under Nr. 28 tilbage.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 28 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Opbold). Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg skal dernæst gjennemgaa de forskellige Vædringsforslag, som foreligge til Behandling. Det første Vædringsforslag, nemlig det under Nr. 25, er tiltraadt af Udvalget, og den ærede Ordfører har omtalt det paa en saadan Maade, at jeg ikke tror, at det er nødvendigt at dvæle videre derved. — Vædringsforslaget under Nr. 26 derimod, som angaar Tilfud til Arbejdshjemmet for døvstumme Piger, have to af det ærede Udvalgs Medlemmer ikke villet tiltræde af den Grund, at det er fremkommet for sent. Jeg er de Herrer, som have fremdraget denne Sag, meget taknemlig derfor. Jeg indrømmer, at det er en stor Ulempe, at mange Forslag, som kunne afføde Vædringsforslag, komme for sent. Det er meget forstyrrende for Ministeriet, og det er til idelig Ulempe for Finantsudvalget. Jeg samstemmer altsaa ganske i den Betragtning, som de ærede to Medlemmer af Udvalget, der ikke have kunnet tiltræde Forslaget af dette Hensyn, have gjort gjældende; men jeg skal imidlertid tillade mig, at fremhæve, at dette Vædringsforslag dog har været omtalt og — jeg skulde tage meget fejl — omtalt mellem det ærede Udvalg og mig før Sagens 2den Behandling, og at det kun var særlige Omstændigheder, som havde til Følge, at Vædringsforslaget først fremkom ved 3die Behandling. Jeg haaber derfor, at man i Betragtning af Sagens Betydning, i Betragtning af, at der her er Spørgsmaal om at understøtte døvstumme Piger, for hvilke der er dannet et Arbejdshjem, vil for denne Gang overse de formelle Mangler, som ere tilfede og dog stemme for Forslaget. — Under Nr. 27 foreligger Forslag om Ombygning af det kongelige Theaters Koncertlokale. Dette har jo ganske rigtigt været under Forhandling ved Finantslovens 2den Behandling, og da blev Vædringsforslaget forkastet. Ikke desto mindre har jeg fundet Grund til at gjenoptage det ved Sagens 3die Behandling, da jeg havde Grund til at tro, at den Omstændighed, at flere af det høje Things Medlemmer havde set dette Lokale og personlig overbevist sig om Nødvendigheden af at omdanne det, naar